

(۱۰۵) پنځمه گڼه، دويم كال د ۱۳۹۱ كال دجوزا ۲۷مه - د ۱۴۳۴ هجري كال د شعبان ۹مه - د ۲۰۱۳ زېږديز كال د جون ۱۷ مه

خاص حقوق ټاكلي دي او مسلمانانوته يې لارښوونه كړې چې دځنگلوري به مراعت ساتي.

په عربوكي تراسلام مخكي هم دنورو قومونوپه نسبت نه يوازي داچي دگاونډي (همسايه) دحقوقوپرمراعت ساتل كيدو بلكي په دي به يې فخركاوو چي دگاونډي سره ښه وكړي .

كه به چادهغه گاونډی ته تكليف ور رساوو نودهغه سره به يې جنك كول هم دافتخارسبب گڼي.

داسلام دمبين دين په راتگ سره دعبوداعادت په يوڅه ترميم اواصلاح سره نورهم قوي كړل شوواولازيات ورباندي ټينگاروكړل شو

دالله پاك په نزديه ملگرو كي غوره ملگري هغه دی څوك چي د خپل ملگري لپاره غوره وي.

او په گاونډيانو كي غوره گاونډی هغه دی چي د خپلو گاونډيانو په حق كي غوره وي.

پاتي په ۳ مخ كي

به ياد اورم زماني شنيدم زنی شكايتمي كړد و می گفت: من از زندگی چه استفاده ای كردم؟ كل وقتم به خاطر فرزندانم صرف كردم و سی سال از عمرم گذشته در حالی كه من به پرورش و تربيت فرزندانم پرداختهام. اگر چنین و چنان انجام داده بودم، براي بهتر بود!

من مي گويم كه بهترين اعمال و برترين فداكاريها زماني است كه انسان خودش را براي سعادت و خوشبختی ديگران قرباني كند و از دين و تربيت آنان محافظت نمايد. به همین خاطر است كه براي شهيد هيچ اجر و ثوابی جز بهشت نيست، چرا كه كه او زندگي اش و هر چه دارد را به خاطر سعادت بشريت، به وسيله انتشار دين و برافراشتن پرچم اسلام قربانی كرده است، پس هيچ فردی از انجام كار خير و آنچه از زندگي اش فدا نموده، پشيمان نمي شود و بر مسير ايتارگري استوار بماند، چون خوشبختی، آرامش و سكون در آن است.

په اسلام كې دگاونډي حقوق

اسلام په هغه كسانوچي يوه بل ته نژدي اوسي په خپل مينځ كي دمحببت،ميني اومرستي په كولو سره ټينگار كړی ځكه ددوی له يوه او بل څخه دبدوخطر هه زياته وي اويوه اوبل ته يې اړتياهم زياته وي.

عائشه او ابن عمر رضی الله عنهما له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه روايت كوي چي هغه وفرمايل: جبرئيل عليه السلام ماته هميشه دگاونډي په اړه وصيت كوي تردې چي مادافكروكړچي گاونډی به دگاونډي وارث وگرزوي. (بخاري، مسلم)

تشریح: په دي حديث كي دگاونډي (ځنگلوري)حقوق بيان شوي دي.

دي حديث ته كه څوك پاملرنه وكړي نودا رښيني چي اسلام څومره د خواخوږی دين دی چي دگاونډي اودهرحالپاره يې

گاونډيان هغه دوه كسان دي چي يوه بل ته نژدي اوسيري.

انسانيت اودهغه دتمدن اساس ديوه بل سره پر مرسته اومحبت ولاړدی.

په دي دنيا كي هرانسان بل انسان ته محتاج دی، كه يووړی وي پر بل حق لري چي هغه ته خوراك وركړي، كه يوروغ وي نوباید دخپل رنځور ورور پوښتنه وكړي اوله حاله يې ځان خبراو ورسره لازمه مرسته وكړي،كه په يوه غم وي بل بايدورسره شريك شي اودهغه سره همدردي وكړي.

په اخلاقي نظام سره بايدانسانان خپل چاپيريال سره وتړي اوسره يوپي كړي.

انسانان چي څومره په ظاهري،جسماني اومادي لحاظ سره له يوه اوبل څخه جلادي نوپه اخلاقي اوروحاني حيثيت سره پر دوی فرض ده چي دومره سره نژدي اويوشي.

اودومره بايدديوه بل سره خواخوږي ولري لكه ديوه بدن اعضاء چي وي.

الفاي خوشبختی زوجين

اما شايد يکی از زوجين طرف ديگر را دوست دارد، ولی نسبت به او ايتار و فداكاری از خود نشان نمي دهد! اين زماني است كه فرد خودپرست است و خود، آینده و دارايي هایش را دوست دارد و به ديگران اهميتی نمي دهد.

اين گونه افراد، زندگي زناشویی، به نسبت آنان كوچك و کوتاه است، زیرا آنان براي خودشان زندگي مي كنند و به تنهایی مي ميرند.

اما کسی كه براي ديگران زندگي مي كند و به آنان خدمت مي نمايد و به خاطر آنان فداكاری مي كند، هم چون شمعی است كه خود را به خاطر روشنی دادن به ديگران، مي سوزاند. اينها انسان های، خوشبخت واقعي هستند، كه زندگي براي آنان بزرگ ديده می شود و خداوند اجر و ثواب آنچه را كه انجام داده اند، به آنان مي بخشد.

تاء: التضحيه (قربانی، ايتار، فداكاری)

كسی كه برای خودش زندگي كند، كوچك زندگي مي كند و كوچك مي ميرد و کسی كه برای مردم زندگي كند، بزرگ زندگي مي كند و بزرگ مي ميرد.

آيا ممكن است وجود فداكاری بين زوجين را بدون وجود محبت ميان آنان تصور كنيم؟

چه چیزی باعث مي شود كه انسان وقتش، مالش، سلامتي اش و حتی زندگي اش را قربانی كند؟

هيچ شكی نيست كه محبت، سبب اصلی ايتار است. به همین منظور هيچ يك از طرفين از عدم ايتار در زندگي زناشویی شكايتي نمی كند، چون هر يك از آن دو، در به دست آوردن اسباب محبت و الفت تلاش می كند.

بهشت زیر گام های کیست؟

فریبا قهرمانی

در لابه لای آیات قرآن و احادیث پیامبر (صلی الله علیه وسلم) و آموزه های فراوانی که درباره ی مقام زن فرموده اند به خوبی به جواب این سوال می رسیم که ارتباط مستقیم میان مادران و بهشت زیبایی که آرزوی هر انسان مسلمان است، وجود دارد.

این اکرام و احترام به مقام والای زنان در اسلام با فطرت، رسالت و طبیعت ویژه زن سازگاری دارد. به خاطر همین زنان در نقش مادر، همسر، دختر و خواهر همچون مردان دارای اکرام و احترام می باشند. خداوند متعال در این باره می فرماید: «وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ ...» «به انسان سفارش کرده ایم که با پدر و مادرش به نیکی رفتار کند. مادرش همراه با تحمل رنج به او باردار شد و با تحمل سختی او را به دنیا آورد و باردار شدن مادر و از شیر گرفته شدن او سی ماه طول کشیده است تا طفل به حد رشد رسید.

صالحی را تربیت کرده باشد در نامه اعمالش صدقه ای جاریه خواهد بود. اینجاست که باید مسئولیت تربیت را به خوبی در حق فرزندش ادا نماید تا در سایه اسلام و توصیه های آن در زمینه تربیت فرزندش حرکت نماید. تربیت فرزندان مصادیق متعددی دارد و دارای مفاهیم وسیعی است تنها مادر بودن و نقش او در این امر ملاک نیست بلکه وظیفه تربیت به پدر و مادر محول شده است که هر دو به منزله ی دوبال برای پرواز و حرکت فرزندشان در جهت رشد ایمانی، رفتاری، جسمی و فکری تشبیه شده اند....

در این میان مادران به سبب عاطفه ی وافری که دارند در امر مهم تربیت مسئولیتی عظیم تر را، قبول می نمایند. آغازگران امر تربیت، مادران می باشند که با برپاداشتن دستورات الهی در گستره ی زمین موفقیت های چشم گیری را در تربیت نسل های گذشته به ارمغان آورده اند. مادران صحابه رسول الله مانند: مادر انس بن مالک، مادر ربیعہ، مادر عمار... اینان از سلاله مادرانی صبور و

(احقاف/15) نقطه ی آغازین مادر شدن که از وجود نطفه ای در رحم او شکل می گیرد و این موجود خارق العاده هر روز با تقسیمات سلولی به تکامل می رسد و با پایان دوران 9 ماه انتظار چشم به راه ثمره و نتیجه ای می ماند که قرار است خداوند به او عطا نماید. بنابراین مادر با تحمل ناخوشی ها و سختی های این دوران سلامت خود را در جهت رشد و نمو موجودی دیگر قرار می دهد. و حتی برخی از مادران با بیماری های خاص این دوران مواجه می شوند مانند دیابت، فشار خون و... برخی از مادران باید 9 ماه کامل را با رعایت نکات پزشکی در جهت حفظ سلامت و رشد جنین، در استراحت کامل سپری نمایند.

خلاصه آنکه هر مادری که آرزوی داشتن فرزندی را دارد برای رسیدن به آرزویش این سختی ها را با جان و دل قبول می کند و این تنها تحمل کردن نیست بلکه به لحاظ معنوی از اجر بی پایانی برخوردار خواهد شد و این اجر تداوم دارد تا لحظه ی مرگ و حتی بعد از مرگش نیز اگر فرزند

په اسلام کي دگاونډي...

په يوه بل حديث کي راغلي دي چي رسول اکرم صلی الله علیه وسلم والله لايؤمن والله لايؤمن قيل من يارسول الله؟ قال الذي لايامن جاره بواقفه (متفق عليه)

رسول الله وويل: قسم په الله چي ايماندارنه شي جوړيدلای، (داخبره يي دري خله تکرار کړه، چاپوښتنه وکړه: اي دالله رسوله! څوک ايماندارنشي کيدای؟

ويي فرمايل: هغه څوک چي دچا له شره دهغه گاونډی (همسايه) په امن نه وي!!

له عبدالله بن مسعودرضی الله عنه څخه روايت دی چي يوه سري له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه پوښتنه وکړه، چي ماته به څنگه معلوميري چي زه نیک عمله يم که بدعمله؟

رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: کله چي ته د خپل همسايه څخه اورې چي ته ښه کارونه کوي نوته نیک عمله يي اوکله چي ته له هغه څخه اورې چي ته بدکارونه کوي نوته بدعمله يي (ابن ماجه) يعني ستاښه والی اوبدوالی په گاونډي

رښتياډي وايي. کله چي څوک ورسره امانت کښيږدي، نوبيرته دي يي (په ښه ډول سره) واپس کړي. اوڅوک چي ورسره همسايه وي د هغه سره دي ښه همسايه توب وکړي (مسنداحمد، بيهقي)

په يوه بل حديث کي راغلي دي: ليس المؤمن الذي يشبع وجاره جائع (طبراني کبير، المستدرک للحاکم)

چي هغه څوک مؤمن نشي کيدای چي ځان مور کړي اوده همسايه د ده په څنگ کي وړی وي!!

په دي هکله نورهم ډېرزيات احاديث شته چي دهغوټولوراغونډول ستونزمن کاردی.

الله پاک دي مونږ ته توفيق راکړي چي د خپلو گاونډيانو حقوق پر ځای کړو.

پوري اړه لري اوتاته به دځان په هکله معلومات له گاونډي څخه ترلاسه کيږي.

دعبدالرحمان بن ابي قراد رضی الله عنه څخه روايت دی چي يوه ورځ رسول الله صلی الله علیه وسلم اودس کاؤ، صحابه کرامو رضی الله عنهم درسول الله صلی الله علیه وسلم د اوداسه اوبو په خپلو بدنو پوري (دبرکت لپاره) مورلي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وفرمايل: داڅه کوی؟

هغوی وويل چي مور دالله اودهغه درسول سره مينه لرو!

رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل: څوک چي دالله او د هغه درسول سره مينه کول غواړي نو (هغه دي دا کارونه وکړي) چي کله خبره کوي

ستاسې غوره هغه څوک دی چې قرآن زده کړي او نوروته يې وښايي

د قرآن کریم او نبوی سیرت

درسونه

په پښتو او فارسي ژبو

دسريلانکايانو په جومات (مسجد نور) کي

وخت: پيل: ۷ / ۴ ۵ پای: ۹ / ۳ ۰

Address: Masjid Noor 2 Whitfrairs Avenue, Harrow Wealdstone, London,

بهشت زیر گام ...

مخلص بودند که زندگی خودشان را برای الله و رضایت او وقف نمودند و خود را به زینت صبر آراسته نمودند، ایمان ژرف و علاقه ی فراوانی نسبت به خدا و رسول (صلی الله علیه وسلم) داشتند و با جانفشانی های خود بهشت را از آن خود ساختند.

این مادران اسوه هایی بودند در روش تربیت چرا که با یاری تدبیر صحیح و حس پاک مادرانشان نهال سست وجود فرزندانیشان را پرورش دادند و در قلب های پاک و دست نخورده ی کودکانشان زیباترین نقش و تصویر را که خداپاوری و دین دوستی بود، بر جا نهادند.

این گونه بود که فرزندانیشان مایه ی افتخار و مباهات اسلام و مسلمین شدند و در تند بادهای روزگار به بهترین وجه در راه خدا جهاد نمودند و پرچم دعوت اسلامی را در سراسر گیتی به اهتزاز درآوردند.

مادرانی که نام مبارک «مادر» را پرافتخار ساختند و بهشت را زیر گام های

خود قرار دادند و مصداق این حدیث پیامبر (صلی الله علیه وسلم) قرار گرفتند که: «الجنة تحت الاقدام الامهات» بهشت زیر پای مادران است.

امام بخاری در کتاب صحیح خود از پیامبر (صلی الله علیه وسلم) روایت می کند که آن حضرت فرمود: «وارد بهشت شدم، ناگهان با رمیصاء همسر ابو طلحه روبه رو شدم». همچنین امام مسلم در صحیحش از پیامبر (صلی الله علیه وسلم) نقل می کند که آن حضرت فرمود: «وارد بهشت شدم، سپس صدای پایي را شنیدم. پرسیدم این صدای پای کیست؟ گفتند: رمیصاء دختر ملحان مادر (انس بن مالک) است.»

پس بیاییم از مادران دیروز درس صبر، ایثار و فداکاری را بیاموزیم و به معنای واقعی و حقیقی «مادر» بار دیگر از نو بنگریم تا بدین وسیله به یقین قلبی برسیم و احساسات مادرانه ی خود را در مسیر صحیح و خداپسندانه اش هدایت کنیم و با این معرفت در راه رسیده به این موهبت الهی گام بر داریم. ان شاء الله

**آنچه در آینه ی رویای ماست
چهری بی خدشهی فردای ماست**

غم

زه پیدا یم له شعور او له احساسه

ما د زره له کوره هیخ کله مه باسه

مدام ژاره په دردمنو رنخورانو

په بد حال او بده ورخ د غریبانو

په دنیا کی کونډی رنډی غریبان شته

په سل رازه زخمی زرونه په جهان شته

څوک چې سترگی لري کله وي بیغمه

اخلي برخه د یوه بل له ماتمه

په اقسامو مصیبت شته په عالم کی

زره نژدې کره یوه بل لره په غم کی

غافل مه اوسه د نورو له احواله

چې نور ژاري ته هم مه اوسه خوشحاله

زرونه سوخي سترگی ژاري مصیبت کی

څرگندپيري محبت د غم شرکت کی

خپل خواخوږي په غمو کی معلومپيري

دوستان یو د بل په بده ورخ کرپيري

عمر او د مور نصیحت

نکوم زویه، خو دغسی پېښی ډیری وخت ریښتیا شوي دي.

هغه په خوشالی کتابچه کی د خان تصویر وکښه، چې کامیاب شوی وي، نوې جامی یې اغوستي وي او د کورنی ټول غړي د بریا مبارکي ورکوي.

شپې ورځی همداسی تیریدی، پرته لډی چې عمر پکښی کومه ورځ د ښوونځی بکسه خلاصه کړي او یا خپله کورنی دنده تر سره کړي.

بالاخره د امتحان ورځی راورسیدی. عمر له ځان سره وویل، اوس می د زحمت وخت راورسید. اوس نو باید خپل درسونه، چې رانه پاتي دي، ولولم.

له ازمویني یوه ورځ مخکي عمر په خپل بدن کي غیر معمولي تودوخه احساس کړه، تودوخه په ټول بدن کي خپره شوه او د بدن غړو یې په خوږ پیل وکړ. هڅه یې وکړه چې له خوبه وختي پاڅیږي، خو له ډیرې ستړیا یې وس له لاسه ورکړی وه.

ژباړه او جوړونه: نثار احمد

عمر به تل د ښوونځي درسونه د امتحان په شپه ویل او دې کار ته ډیر خوشاله وه. د امتحان شپه به چې راورسیده، هغه به په ډیر تلوار خپل درسونه یو ځل له مخي تیرول، چې نه به یې په مفهوم پوهیده او نه به یې ماغزه پرې سم خلاصیدل.

مور یې تل ورته د ورځني تکرار توصیه کوله، خو هغه به هر ځل په بی پروایي ځواب ورکاوه: مورې! د الله شکر دی هر وخت خپل درسونه د امتحان په شپه لولم او الحمدلله بریالی کیږم، ته هسی اندیښنه کوي.

پدې خبره به یې د مور تندې له غوسې گونځي شو او ورته به یې ویل: کومه کامیابی چی ته یادوي، کوم ځانگړی پرمختگ ندی، بلکي یوه عادي بریا ده. که خدای مکره د ازمویني په شپه ناروغه شي بیا به څه کوي؟

عمر، پداسي حال کي چې په کتابچه کي د رسم په کښلو بوخت وه، په خندا سر راپورته کړ: خدای دی نکوي مورې، داسي منفي فکرونه مه کوه.

مور یې په ناهیلی وویل: منفي فکرونه

مور یې راغله، چې عمر له خوبه را پاڅوی خو هغه په تیزه تبه کي په سختی ساه اخیسته. مور یې ډیره اندیښمنه شوه او ډاکټر یې راوغوښت، چې معاینه یې کړي. ډاکټر عمر ته د آرام کولو وویل او ټینگار یې وکړ، چې هغه باید ځان ستړی نکړي.

کله چې ډاکټر له کوتي ووت، عمر خپلی مور ته وکتل او له پښیمانی او شرمه یې مخ پټ کړ؛ ځکه د مور نصیحتونه یې نه وو اوریدلي.

عمر، چې له خپلو کړو پښیمانه وه، له مور نه یې وپوښتل: مور جاني، څنگه پوه شوي چې زه به د ازمویني نه مخکی ناروغه کیږم؟ مور یې په خاشینی ورته وویل: زویه! مونږ مشرانو په ژوند کی ډیرې تجربې لیدلي او له هغو مو ډیر څه زده کړي، زما هیله وه، چې ته د نورو له غلطیو پند واخلي، نه دا چې خپله غلطی وکړي!!!

The Fitrah of Children: Signs and Proofs

The prophet (SAS) said that every child is born on the Fitra (Buhari and Muslim). Interesting questions are if we can see signs of the Fitrah in Children and what these signs are. This article aims to answer these questions.

The Fitrah is sometimes explained as Islam and sometimes more generally explained as the natural inclination to Islam. However it's explained, it remains clear that the Words and Guidelines of Allah and all His Prophets and Messengers fit in well with the natural state of the human being. In other words, when presented in purity to a soul with purity (that is not polluted to an extent that makes the heart too hard and resistant to truth) it is usually simple to understand, accept and follow.

As Muslims we have seen many signs of this already. The growth of this Ummah and the way reverts usually accept Islam (by getting simple straightforward and logical answers to life questions that make sense) are a couple of those signs. But also the fact that Islam is a way of life in the sense that it guides through all areas of life in a way that brings peace to ourselves and fellow creatures in this world and (God Willing) in the hereafter. Like the prophet (peace and blessings of Allah be upon him) said: "The situation of the Muslim is amazing. His situation is always good! When hardship befalls him, he is patient and when ease befalls him, he is

thankful." (Muslim)

An interesting question is if we can see the signs for children being born on the Fitra. Some might argue that children cannot be described as being totally innocent and pure because they exhibit feelings of frustration, anger and jealousy which are unislamic. In response to this it can be said that the existence of these feelings doesn't nullify Islam. In other words: a person who gets angry or jealous doesn't become a disbeliever even though he can be sinful. Rather the Muslim is taught to fight against these feelings by purifying himself which leads to contentment and happiness. So a child who exhibits these feelings is still considered Muslim. Furthermore, feelings like anger and frustration are natural and can serve a good purpose. It is for example praiseworthy for a Muslim to be angry about what makes Allah angry like polytheism, adultery, stealing and lying to name a few. Of course a Muslim should deal wisely with such situations and encourage the good in a wise, polite and respectful way... but still the basis is that this should be rejected by the heart. Evidence for this is the prophet's saying wherein he said: "Whoever of you sees a bad thing, let him change it with his hand. If he is not in the position to do so, let him change it with his tongue and if he is not able to do that, let him (only)

reject it with his heart and that is the weakest form of faith." (Muslim) So it can be said that these natural feelings exist in children because they can serve a good purpose and that they don't nullify the Fitrah. As the child is growing towards the age of rationality he needs to learn self control and the right and wrong ways of showing anger and jealousy. Till then, he is not held accountable for his deeds as the prophet said: "The pen is lifted from three people (i.e. their deeds are not recorded): The child until he reaches puberty, the person who is insane until he comes to his senses and the person who is asleep until he wakes up." (Abu Dawud and Ibn Majah) So, yes, signs for the Fitra where children are born upon, can be seen in Children.

An analysis of the Islamic texts is not the only thing that can lead to this conclusion. Some recent scientific research seems to indicate that children are born on the Fitrah as well. Professor Paul Bloom who is a psychologist at Yale University and Deena Weisberg who is a doctor candidate in Psychology say that children are not born not knowing anything (Bloom & Weisberg, 2007) which was a belief of classical behaviourists. They also say that "children naturally see the world in terms of design and purpose" (Bloom & Weisberg, 2007) which can mean that they are naturally inclined to believe in The Creator.